



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2118/2024
10.10.2024.године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Ирене Вуковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Стошић адвокат из ..., против туженог ЈП „Комуналац“ Бујановац, чији је пуномоћник Радомир Ристић адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 754/2024 од 20.03.2024. године, у седници одржаној 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 754//2024 од 20.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 754/2024 од 20.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 754/2024 од 20.03.2024. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П1 82/23 од 20.12.2023. године којом је усвојен тужбени захтев и поништен као незаконит и супротан Посебном колективном уговору за јавна предузећа у комуналној делатности члан 1. Анекса III уговора о регулисању међусобних односа из радног односа са запосленим број .. од 10.03.2021. године, закљученог дана 16.03.2021. године, и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 125.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију на основу одредбе члана 404. ЗПП (посебна ревизија).

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се може поднети против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О њеној дозвољености одлучује Врховни суд, на основу члана 404. став 2. ЗПП, ценећи испуњеност услова прописаних ставом првим наведеног члана.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о посебној ревизији туженог на основу члана 404. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...10/23).

Правноснажном пресудом, применом одредби чланова 171. и 172. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...113/17), члана 33. Правилника о раду туженог од 22.02.2021. године и одредби Посебног колективног уговора за јавна предузећа у комуналној делатности на територији Републике Србије поништен је члан 1. Анекса III уговора о регулисању међусобних односа из радног односа са запосленим број .. од 10.03.2021. године, закљученог између странака 16.03.2021. године, којим је измењен коефицијент зараде запосленог и одређено да основна зарада на основу коефицијента зараде запосленог од 1,90 износи 44.783,00 динара. Ово због тога што је спорним чланом Анекса III уговора о раду тужиоцу предвиђен неодговарајући коефицијент зараде (1,90), нижи од оног који му према опису послова његовог радног места и степену стручне спреме припада сагласно Правилнику о раду туженог (1,95 до 2,00) у складу са Посебним колективним уговором за јавна предузећа у комуналној делатности на територији Републике Србије.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене пресуде у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда које су донете у истим или битно истоветним чињенично - правним споровима, због чега нема услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Правилност примене материјалног права зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, а тужени није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произилазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији (када је тужиоцу одређен неодговарајући коефицијент зараде - испод прописаног минимума за конкретно радно место).

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Када се тужбени захтев у радном спору односи на новчано потраживање, за дозвољеност ревизије примењују се исти услови као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчана потраживања (члан 403. став 3. ЗПП). Следствено томе, ревизија у овом спору за утврђење ништавости одредбе анекса уговора о раду није дозвољена по врсти (предмету) спора, јер се тужбени захтев не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а тужбени захтев се не односи на новчано потраживање, због чега је Врховни суд оценио да ревизија није дозвољена, па је применом члана 413. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**